

høver her kun at henvise til Industriforeningen her i Kjøbenhavn; og jeg gjør Regning paa, at den ærede Forsamling vil indrømme, at netop saadanne Foreninger, hvor den ene Haandværksmand kan opmuntre den anden ved at paaavise de Fremfærd, han har gjort i sit Haandværk, have en stor Indflydelse paa Haandværkerens Uddannelse; men naar Haandværkerne leve spredte omkring imellem den agerdyrkende Befolkning, saa frygter jeg, at de for en stor Deel ville tabe denne Spore, de ville ikke have den Opmuntring og Tilskyndelse til at gaae frem i deres Indsigt, i deres Næringsbrug, som de hidtil have havt derved; at den Ene mangen en Gang ubevidst har paavirket den Anden, saalænge som de levede i Samfund og jævnlig Berøring med hinanden.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger om Forholdet imellem Kjøbstad og Land skal jeg tillade mig at gaae over til ganske kortelig at omtale Duellighedsprøverne. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) meente, at der ikke var nogen Fare for Capitalen i Forbindelse med Haandværket, saa er det ganske rigtigt; Capitalen er velkommen overalt, det er en Gæst, som Alle gjerne see, og som Alle kunne bruge. Den ærede Rigsdagsmand sagde ogsaa, at netop det havde gjort, at han talte saa ivrigt, som jeg for min Deel agter, for Fæstevæsenets Afløsning, fordi han saae, at der vilde være Capitalister, som strax vilde tage Fæsterne under Armene, sætte Pengene i Grund og derved berede Fæsterne en bedre og sikrere Fremtid. (Tscherning: Nei, det har jeg ikke sagt et eneste Ord om.) — Ja saa beder jeg om Forladelse, jeg har forstaaet den ærede Rigsdags-

mand saaledes, som om han meente, at Capitalisten vilde sætte Fæsteren istand til, at han herefter som Selveier kunde drive sin Gaard, og det var under den Forudsætning, at jeg meente, at Sammenligningen halte noget vel stærkt, dersom den skulde anvendes paa Forholdet imellem Capitalist og Haandværker; thi det, man her frygter for, det er aldeles ikke, at Capitalen skal komme Haandværkeren til gode; man frygter aldeles ikke for, at Capitalisten skal understøtte Handel og Haandværk, men man frygter for, at de selv skulle træde ind i Haandværksdriften udenat have aflagt Prøve, altsaa som Handelspeculanter, og derved trykke vedkommende Haandværkere ned fra at være selvstændige Mænd, der drive hver sit Haandværk, til kun at blive underordnede Hjælpere, og altsaa, istedetfor at være en Hovedperson, kun at blive en Medhjælper, hvilket vilde svare til, at Fæsteren blev Capitalistens Avlskarl. Man frygter ikke for, at Capitalisten kommer de større Haandværkere til Nytte, men man frygter for, at Capitalisten skal fortrænge Haandværkeren saaledes, at han kun bliver en Hjælper, istedetfor at han før har havt en selvstændig Næringsvei. Jeg veed heller ikke, hvorfor man skal være bange for, at der aflægges saadanne Duellighedsprøver. Der siger den ærede Rigsdagsmand: ja, naar den, der maaffee i et Par Aar har været i Smedelære, kommer til den Erkjendelse, at han er bedre stikket til f. Ex. at være Sadelmager, saa gaaer han over til det; men det er virkelig ikke godt for de unge Mennesker, at de saaledes skulle løbe fra det Ene til det Andet, thi, naar de gjøre det, saa er jeg bange for, at de slet ikke opnaae Dygtighed i nogen Ting.